

tute territi hostes obsidionem, qua Mediolanum cinxerant, re infecta, soluerunt.

Iam cum proximis hisce annis quidam potentes consilia contra Carolum imperatorem nostrum, eiusque filium Philippum nescio, quae, et Austriacae genti, et Germaniae nostrae perniciofa captarent: en tibi, eidem Philippo Britanniae regina atque haeres nubit: et, quo beneficio suo Deus clarissimam, sanctissimamque feminam, eamque iniuria eorum, a quibus minime oportebat, oppressam ita extulerat, ut in excelso dignitatis gradu collocaretur, hanc cum eodem Philippo ad perpetuam vitae societatem coniunxit. Videmus iam, videmus principes populi que Germani, Deum antehac Austriacam gentem conseruasse ac ornasse mirabiliter: et tantum bonorum atque potentiae iustae ad eam detulisse, ut si vlla, huius certe potentia res Christianas prope ruentes fulcire possit. Et quamquam in iis cogitationibus, quae illam quietam rerum nostrarum rationem procurationemque complectuntur, magna cum delectatione animi versor, nihilque opto magis, quam ut eadem res sine sanguine et seruari et amplificari queant in perpetuum: tamen, ut nunc sunt tempora, optare id facilius, quam sperare possum, certe ut maiorem in modum laetor, e nationibus populisque Christianorum tantas accessiones ad potentiam gentis illius eo iure, quidem omnes gentes approbant, factas esse: ita non possum